

Formanden:

Jeg noterer, at det var tre ord.
Vi går nu til anden omgang.

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg tror, det er for tidligt at udtale sig om ADAM's partimæssige tilhørsforhold. Sagen er jo den, at ADAM bestandig undergår justeringer, og vi er nogle få stykker, som håber, at justeringer eller strukturpolitiske indgreb i erhvervspolitikken vil oplyse ADAM om, at man ikke, som økonomiministeren er inde på, kan nøjes med alene at drøfte den generelle økonomiske politik.

Med al respekt forstår jeg meget vel, at økonomiministerens naturlige arbejdsfelt er den generelle økonomiske politik – det skal han ikke høre noget ondt ord for. Naturligvis spiller renten en rolle, ligesom lønkonkurrenceevnen spiller en rolle. Aktiviteten i diverse sektorer spiller en rolle, ligesom de offentlige udgifter gør det. Men jeg er nødt til at sige, at ministerens udtalelse om, at industriens strukturproblemer er industriens egen opgave, ikke stemmer helt med industriministerens opfattelse af sagen.

Jeg har haft den opgave i mit tidligere hverv at deltage i Det Industripolitiske Kontaktudvalgs drøftelser, og jeg kan forsikre for, at det er såvel industriministerens som industriens egen opfattelse, at det faktisk er en fælles opgave at drøfte, hvorledes vi i fællesskab via en kombination af nye lovinitiativer, nye støtteordninger og nye brancheudviklingsprogrammer kan igangsætte løsninger på de fundamentale strukturproblemer, vi har.

Det er f.eks. lidt tankevækkende, at vi har en møbelindustri med så stor og god en fortid, med så stærk en industriel design og arkitektonisk basis, men nu står med en møbelindustri, som samtidig har umådelig svært ved at arbejde sammen og opnå den eksportmæssige gennemslagskraft, som er så vigtig i vores nye indsats. Det er muligt, verden nødvendigvis, hvis den skal forklæres, skal hænges op på nogle overskrifter, men verden trænger altså også til at få nogle mere målrettede indsatser i en lang række sektorer.

Jeg tror ikke, økonomiministeren har helt ret, når han giver udtryk for, at visioner nødvendigvis altid må indebære øgede offentlige udgifter.

Der er faktisk i det, Socialdemokratiet vil foreslå inden så længe, indeholdt adskillige politikker og adskillige initiativer til ny lovgivning, som ikke indebærer øgede offentlige udgifter. Og med al respekt: Dette at sætte sig ned og analysere en given sektors udviklingsproblemer og igangsætte aftaler om, hvad der skal investeres de nærmeste år, igangsætte forståelse for, hvorledes fornyelsespuljer i virksomhederne kan bruges til forskning og udvikling og uddannelsesinitiativer, at igangsætte forsknings- og udviklingsprogrammer i samklang inden for en given branche med det offentlige, behøver ikke at indebære øgede offentlige udgifter; det kan være en udmærket og helt nødvendig foranstaltning. Visionerne koster altså ikke altid penge, skal jeg hilse økonomiministeren og sige.

Jeg var glad for økonomiministerens positive bemærkninger om pensionsopsparingens fremtid, og jeg var især glad for hans placering af pensionsopsparingen i det billede, der jo handler om at få stærkere investeringer til at gå op i en direkte enhed med den helt nødvendige opsparing.

Jeg frygter desværre lidt, at økonomiministerens glæde lige i øjeblikket over, at den private opsparing stiger, godt kan gå hen og blive en kortvarig fornøjelse. Må jeg minde om, at de skiftende borgerlige regeringer fra 1982 til 1986 ligesom vi andre og frem til 1988 har været vidne til voldsomme opsving og omsving i den private opsparing.

Vi startede i 1982-83 med en markant høj privat personlig, individuel opsparing, men vi sluttede inden udgangen af 1986-87 med en massiv nedsparring. Jeg tror, et herværende folketingsmedlem, som oven i købet er formand for det største parti her i Folketinget, engang udtrykte sig folkeligt, men ikke desto mindre meget præcist i den periode ved at sige, at det en overgang var sådan, at man ikke kunne bevæge sig ind i et pengeinstitut uden at skulle have styrthjelm på; ellers fik man et lån i nakken. Det er sådan, at øjeblikkelige glæder over stigninger i opsparingen desværre har det med at være kortvarige, især når vi her taler om den ikkeorganiserede pensionsorienterede opsparing, og derfor var jeg glad for ministerens lidt kærlige toner, når det gjaldt fremtidens pensionsopsparingsnødvendighed.